

Arrest

nr. 224 708 van 7 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. VAN BAELEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 30 mei 2019 wordt verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder documenten. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 12 juli 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Jaffna. U had een niet-seksuele relatie met een meisje dat een aantal jaren jonger was. Haar broer die een lid was van de "AVA" groep (een bende criminelen) was tegen de relatie gekant omdat jullie een verschillende achtergrond hadden. Op een dag kwamen haar broer en haar vader naar jullie huis om te eisen dat de relatie werd stopgezet. U kreeg een pak slaag en werd tevens bedreigd met de dood als u de relatie niet stopzette. Jullie bleven elkaar echter nog in het geniep ontmoeten. Op 9 januari 2019 was u aan het voetballen toen de broer van uw vriendin met een aantal kompanen langskwam op motorfietsen, gewapend met kapmessen. U werd achtervolgd maar slaagde erin te ontsnappen en ging onderduiken bij een tante. U verwittigde uw moeder en ging samen met haar naar de politie waar u een klacht indiende. De politie maakte daarvan een politierapport op en vroeg uw telefoonnummer om u te contacteren. Dezelfde avond nam u de bus naar Colombo waar u tot 25 januari 2019 verbleef. Vanuit Colombo vertrok u met uw eigen paspoort naar Mumbai in India. Na een verblijf van een tweetal maanden in India nam u een vlucht naar Bhutan, waar u een week verbleef. Vervolgens nam u een vlucht naar Bangkok, waar u ook een week verbleef. Verder reisde u naar Senegal en na een dag reisde u door naar Gambia, waar u 2 maanden verbleef. Vervolgens reisde u door naar België, waar u op 30 mei 2019 landde in de luchthaven van Zaventem en een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een proces-verbaal, een geboorteakte, schooldocumenten, foto's van uw vriendin, foto's van de vernielde inboedel van een huis, kopie van een paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. U heeft namelijk niet aannemelijk gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in Artikel 48/4 § 2 b) van de Wet over de Subsidiare Bescherming zou lopen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen (conflict met de ouders van een meisje met wie u een niet-seksuele relatie had) eerder van interpersoonlijke aard zijn en deze niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie, dewelke voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land van herkomst ontvlucht zijn omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens hun nationaliteit, etnie, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Verder zijn de door u aangehaalde feiten onvoldoende overtuigend om gewag te kunnen maken van een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over Subsidiare bescherming.

In de eerste plaats kunnen er een aantal ongeloofwaardige elementen in uw relaas worden opgemerkt. Zo is het vooreerst eigenaardig dat de familieleden van uw vriendin, die zodanig gekant waren tegen jullie relatie zodat ze zelfs bereid waren om u te doden, uw geliefde in het bezit lieten van haar telefoon waarop zij opnieuw berichten naar u kon sturen om met u af te spreken. U verklaarde immers dat haar broer van jullie relatie op de hoogte was gekomen omdat hij eerder berichten tussen jullie had gezien (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In de gegeven omstandigheden lijkt het logisch dat haar broer haar telefoon zou hebben afgenomen zodat zij niet meer in de mogelijkheid zou zijn om met u af te spreken. In hetzelfde verband is het ook niet echt waarschijnlijk dat uw vriendin vrij zonder begeleiding naar school kon gaan waardoor zij de lessen kon overslaan om met u ergens af te spreken. Bovendien kan er worden aangenomen, temeer uw vriendin minderjarig was, dat tijdens de les aanwezigheidslijsten worden bijgehouden en de ouders bij afwezigheden worden ingelicht.

Voorts moet nog worden opgemerkt dat, in de hypothese dat er enig geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u geen beroep kon doen op de Sri Lankaanse autoriteiten om een redelijke bescherming te verkrijgen. De eerste keer dat u met de dood werd bedreigd bent u zelfs niet naar de politie geweest. De verklaring die u daarvoor gaf, namelijk dat u van haar hield en met haar optrok en dat u in de problemen zou komen omdat ze minderjarig is, kan niet overtuigen. Gezien jullie geen seksuele relatie hadden is het moeilijk te geloven dat de Sri Lankaanse autoriteiten u in de problemen zouden brengen. Er kan immers worden aangenomen dat doodsb bedreigingen wel ernstiger wegen dan een louter platonische omgang met een minderjarige (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Wat betreft het tweede voorval moet worden vastgesteld dat u wel naar de politie bent gestapt en daar wel heeft verteld dat u van een meisje hield en dat u daarom door haar broer met de dood werd bedreigd. Tevens nam de politie nota van uw klacht en leverde een proces-verbaal af en beloofde u te contacteren. Dit wijst er geenszins op dat de politie onwillig zou zijn om u een redelijke bescherming te bieden. Uw bewering dat de politie geen verdere acties onderneemt omdat de vader van uw vriendin belangrijke connecties heeft berust op een louter vermoeden. Bovendien klemmt deze verklaring met wat u verder in het persoonlijk onderhoud beweerde, namelijk dat er rechtszaken tegen haar broer lopen en dat hij zelf in de gevangenis heeft gezeten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bovendien is het niet te verwonderen dat de politie weinig kon doen, na het overlopen van het proces-verbaal blijkt immers dat u, wat het meisje betreft enkel de naam R. (...) opgeeft terwijl haar volledige naam M. R. (...) is. Wat betreft haar broer vermeldt u enkel A. (...) en ook niet zijn volledige naam. Verder staat er in het proces verbaal ook nergens het adres vermeld waar uw belager woonde. Dat de politie op basis van dergelijke karige gegevens weinig kan doen is dan ook niet te verwonderen. Hoe dan ook, indien u van oordeel was dat de lokale politie onvoldoende acties tegen uw belagers zou ondernemen heeft u alvorens het land te verlaten, nagelaten om een advocaat te raadplegen en zich eventueel te wenden tot hogere juridische autoriteiten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen louter van lokale aard zijn. In uw hoofde is er geen enkele reden waarom u zich niet elders in Sri Lanka kan vestigen. Uw verklaringen dat de leden van de AVA groep u overal zouden zoeken en weten te vinden kan ook weer niet overtuigen. U verbleef alvorens het land te verlaten nog een tweetal weken in Colombo zonder daar problemen te ondervinden. Er is ook geen enkele reden dat u ook niet in andere steden zoals Galle en Kandy zou kunnen verblijven. Dat gangsters van de "AVA" groep u trouwens over heel Sri Lanka zouden zoeken omdat u af en toe afsprak met de zus van één van hun leden met wie u zelfs geen seksuele betrekkingen had is niet geloofwaardig. Verder beweerde u dat u moeilijk elders in Sri Lanka kunt verblijven omdat u daar geen verwanten heeft. Hierbij moet worden opgemerkt dat u een gezonde jongeman bent die hogere studies heeft aangevat. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat u elders in Sri Lanka wel zelfstandig een bestaan zou kunnen uitbouwen.

Wat betreft de kopie van het paspoort en geboorteakte dat u voorlegt moet worden opgemerkt dat die documenten betrekking hebben op uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. De schooldocumenten tonen aan dat u naar school ging maar voegen voor het overige niets toe. De foto van u en uw vriendin toont aan dat u een meisje kende maar bewijst niet dat u omwille haar problemen heeft gekend. Wat betreft het proces verbaal moet worden opgemerkt dat dit reeds hierboven werd besproken. De foto's van de vernielde inboedel van het huis tonen niet noodzakelijk aan dat er een verband is met de door u aangehaalde problemen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen

van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van deze bepaling, past verzoeker deze als volgt toe op zijn situatie:

“In voorliggend dossier stelt verzoeker dat hij zijn land van herkomst ontvlucht is omwille van zijn vrees om vervolgd te worden door de AVA-groep wegens zijn relatie met de zus van één van de leden. Thans ernstige schade, met name foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen dan wel de dood, te ondervinden indien hij terugkeert naar Sri Lanka. Dat er voldoende elementen aan het administratief dossier werden toegevoegd om aan te tonen dat deze vrees wel degelijk reëel is. Dat verwerende partij met de bestreden beslissing de gerede twijfel op ernstige schade niet heeft weggenomen.

Dat hieruit volgt dat verwerende partij ook het procedurele luik van artikel 3 EVRM heeft geschonden. Dat verwerende partij gehouden is een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren teneinde te kunnen voldoen aan het procedurele luik van artikel 3 EVRM. Een deugdelijk onderzoek houdt niet enkel in dat verwerende partij alle stukken dient te controleren en de nodige landeninformatie dient te consulteren, doch houdt tevens in dat zij het relaas van verzoeker op een deugdelijke wijze dient te analyseren. Dat ook dit niet blijkt uit de bestreden beslissing.

Verzoekende partij licht haar standpunt toe als volgt.

9.2.1 Betreffende de relatie met een meisje van een verschillende kaste, thans met een andere geloofsovertuiging

a) Materieel luik: Risico op foltering - begin van bewijs voldoende naar recht aangetoond

Dat verwerende partij met de bestreden beslissing van 12 juli 2019 vooreerst het materiële van artikel 3 EVRM heeft geschonden door niet afdoende te motiveren waarom zij de aangehaalde feiten onvoldoende overtuigend vond om gewag te kunnen maken van een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, thans de Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker in dit verband wijst op de praktijk van 'honour killings' die, ondanks het interpersoonlijke karakter ervan, heden ten dage alom bekend en berucht is. Dat niet enkel meisjes hiervan het slachtoffer worden.³

Dat het hebben van een relatie met iemand die niet goedgekeurd wordt door de familie voldoende is om tot een honour killings over te gaan. Het loutere feit dat de relatie, zoals verwerende partij stelt, 'geen seksuele relatie was', 'louter platonische omgang' betrof, en dat er 'zelfs geen seksuele betrekkingen' waren tussen beide, doet in feite niet ter zake:

"An honor killing or shame killing is the murder of a member of a family, due to the perpetrators' belief that the victim has brought shame or dishonor upon the family, or has violated the principles of a community or a religion, usually for reasons such as divorcing or separating from their spouse, refusing to enter an arranged marriage, being in a relationship that is disapproved by their family, having premarital or extramarital sex, becoming the victim of rape or sexual assault, dressing in ways which are deemed inappropriate, engaging in non-heterosexual relations or renouncing a faith"⁴

"Premeditated killings of family members, primarily women, who are thought to have brought shame or dishonour to their family by engaging in certain behaviours considered unacceptable (e.g. pre-marital or extra-marital sexual relationships, or relationships with boys not approved by the family), are often referred to in media reports as "honour killings"⁵ (eigen vetjes)

Dat uit de definitie van honour killings duidelijk blijkt dat niet louter het hebben van seksuele betrekkingen aanleiding geeft om over te gaan tot honour killings. Dat 'louter platonische omgang' voldoende blijkt te zijn.

Dat de eer van de familie, die de praktijk van honour killings 'rechtvaardigt', niet onderschat mag worden. Dat individuen die belaagd worden in het kader van een honour killing, niet altijd de mogelijkheid hebben om hieraan te ontsnappen, louter door te verhuizen naar een andere regio. Dat betrokkenen vaak nog altijd genoodzaakt zijn om ondergedoken te leven, zelfs wanneer zij verhuizen naar andere uithoeken van het land. Verzoeker wijst in dit verband op de zaak Sarhan t. Holder, die werd gebracht voor het Amerikaanse Seventh Court:

"But there is a deeper problem. "Relocating to another part of the country does not mean living in hiding." Agbor, 487F.3d at 505. The evidence indicates that Besem will be looking for Disi specifically; in a country the size of Jordan, she would have to live in hiding to avoid him. (Jordan is 34,495 square miles, see <http://travel.nationalgeographic.com/travel/countries/jordan-facts/> just a little bit larger than the State of Maine, which is 33,128 square miles. See <http://www.theus50.com/area.php>.)"⁶

Dat verzoeker dit ook aangeeft tijdens zijn interview wanneer hij stelt dat 'om één of ander manier zou hij mij vinden' en nog 'In Sri Lanka ken ik niemand, ze zouden mij daar komen zoeken'. (CGVS, p. 8) Dat in dit verband tevens dient opgemerkt te worden dat verzoeker aangeeft dat hij zich 'verstopte'. (GCVS p. 8)

Dat dit overigens geen alleenstaande zaak is. Dat er nog voorbeelden bestaan van geliefden die door gans het land achtervolgd werden door hun familie teneinde de eer te redden.⁷ Dat verwerende partij dan ook ten onrechte van mening is dat:

"er geen enkele reden is waarom u zich niet elders in Sri Lanka kan vestigen. Uw verklaringen dat de AVA groep u overal zouden zoeken en weten te vinden kan ook weer niet overtuigen. U verbleef alvorens het land te verlaten nog een tweetal weken in Colombo zonder daar problemen te ondervinden."

Dat verzoeker overigens aangeeft dat de broer van het meisje waarmee hij een relatie had, lid is van de Ava (of Aava) groep. Dat deze motorbende wel eens 'de nieuwe LTTE' genoemd wordt en de bevolking van Jaffna terroriseert:

« It is a gang of Tamil unlawful youth, who terrorise Tamil population in Jaffna.

They involved in kidnappings, theft, killings, drug running and other illegal activities. »⁸

"it is quite normal for people to suspect that the members of the Aava Group are ex-LTTE cadres. It is alright for the security forces to remain vigilant. Some misled youngsters want to create unrest and disturb the peace in the peninsula. This is part of a guerrilla movement and due to this reason people will obviously be suspicious."⁹

Dat dit door verwerende partij overigens niet betwist wordt.

Dat het algemeen bekend is dat deze groep goede banden en zelfs de steun krijgt van de Sri Lankaanse politie:

"The machete wielding youth roam the streets freely in motor bikes. It is a common Knowledge that this group got the support of Srilankan police and army intelligence. Occupying Srilankan military encourages and sponsors these types of activity among Tamil youth to distract them from the real issue, the discrimination of the tamil population at the hands of the Sinhala majority."¹⁰ (eigen vetjes)

Dat dit een logische uitleg vormt voor de verklaringen van verzoeker waarin hij stelt dat de politie geen verdere acties ondernam 'omdat haar vader connecties heeft met de politie dat veronderstel ik' en 'ik dacht dat politie protectie zou geven maar zij deden niets daarom was ik verstoep op een andere plaats' (CGVS, p 8-9).

Dat motivering van verwerende partij hieromtrent uiterst summier en ontoereikend wordt bevonden:

"Tevens nam de politie nota van uw klacht en leverde een proces-verbaal af en beloofde u te contacteren. Dit wijst er geenszins op dat de politie onwillig zou zijn om u een redelijke bescherming te bieden. Uw bewering dat de politie geen verdere acties onderneemt omdat de vader van uw vriendin belangrijke connecties heeft berust op een louter vermoeden."

Dat verwerende partij verder nog stelt dat verzoeker in geval van onvoldoende acties vanwege de lokale politie, zich nog altijd kan wenden tot hogere juridische autoriteiten. Dat het echter algemeen geweten is dat de autoriteiten zich veelal terughoudend bij zulke conflicten en dat vervolging vaak zeldzaam blijkt te zijn.¹¹ Dat het gebrek aan uitgebreide rapportering met betrekking tot Sri Lanka dienaangaande eerder wijst op een verdoken feit, dan dat het een praktijk is die hoegenaamd niet voorkomt.

Dat verwerende partij aldus onterecht geen geloof hecht aan deze verklaringen van verzoeker. Dat verzoeker tevens aan de hand van bovenstaande uiteenzetting het begin van bewijs voldoende naar recht heeft aangetoond. Dat verwerende partij er met haar summiere motivering in de bestreden beslissing niet in slaagt alle gereede twijfel omtrent het risico op ernstige schade voor verzoeker weg te nemen.

b) Procedureel luik: onvoldoende onderzoekpraktijk 'honour killings'

Verzoeker stelt vast dat de schending van het materiële luik van artikel 3 EVRM door verwerende partij thans naadloos overvloeit in een schending van het procedurele luik.

Dat verwerende partij heeft nagelaten om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren naar de praktijk van zogenaamde 'honour killings' in Sri Lanka, het feit dat verzoeker zijn land ontvluchtte omwille van zijn relatie met een meisje uit een andere kaste en meer bepaald de gevolgen hiervan bij een terugkeer naar Sri Lanka. Dat dit blijkt uit de wel zeer summiere motivering dienaangaande in de bestreden beslissing.

Dat een uitgebreider onderzoek zich tevens opdrong naar de bereidheid van de Sri Lankaanse autoriteiten om in te grijpen bij honour killings. Dat ook ten aanzien hiervan de motivering van verwerende partij ontoereikend wordt bevonden.

Dat verzoeker deze praktijk van honour killings niet uitdrukkelijk bij naam noemt, doet overigens geen afbreuk aan de verplichting van verwerende partij om een deugdelijk onderzoek te voeren naar de gevolgen van een terugkeer naar het land van herkomst in het licht van artikel 3 EVRM. Dat zij hiervoor

onder andere de algemene landeninformatie dient te raadplegen. Verwerende partij slaagt er dan ook niet in om elke redelijke twijfel omtrent dit pertinent element weg te nemen.

9.2.2 De gewijzigde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka

a) Risico op foltering – begin van bewijs voldoende naar recht aangetoond

Dat volledigheidshalve opgemerkt dient te worden dat verwerende partij in de bestreden beslissing niets motiveert aangaande de zogenaamde Paasaanslagen in april 2019. Dat dit nochtans een belangrijke wijziging teweegbrengt ten aanzien van de mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka. Dat verwerende partij dan ook ten onrechte stelt dat 'het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka [...] op zich niet voldoende [is] om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming'.

Dat het klimaat van angst en chaos, dat volgde op de aanslagen in Sri Lanka immers wordt gebruikt door verscheidene politici om een controversiële anti-terrorismewet in werking te laten treden, met name de Counter Terrorism Act (CTA). Dat deze wet, die de huidige Prevention of Terrorism Act (PTA) zal vervangen, reeds sinds zijn voorlegging aan het Sri Lankaanse Parlement en de daaropvolgende goedkeuring, het voorwerp van felle, internationale kritiek uitmaakt.

Dat verscheidene internationale mensenrechtenorganisaties vrezen voor de negatieve gevolgen die inwerkingtreding van deze anti-terrorismewet zal hebben voor de mensenrechtensituatie in het land. Verondersteld wordt dat de CTA een legitieme voedingsbodem zal vormen voor een toename van de schendingen van mensenrechten. Bovendien vrezen critici dat de Counter Terrorism Act Sri Lanka zal veranderen in een 'ethno-police state'.¹² Gesteld wordt dat deze wet de vrijheid van meningsuiting - democratic dissent - zal criminaliseren, en de strafrechtelijke vervolging en repressie van Hindu, Christelijke en Moslimminderheden door de Sinhalese Boeddhistische meerderheid, zal intensiveren.¹³

Dat verwerende partij geenszins deze feitelijke, gewijzigde situatie na de zogenaamde Paasaanslagen in rekening heeft gebracht. Dat daar thans nergens in de bestreden ook maar enige blijk van wordt gegeven.

Dat vooreerst herinnerd dient te worden aan het feit dat de huidige anti-terrorismewet - PTA - reeds sinds zijn inwerkingtreding in 1979 gebruikt wordt om Tamils, die vermoed worden banden te hebben met de LTTE te arresteren en te detineren. Onderzoek van onder andere Human Rights Watch heeft uitgewezen dat zulke arrestaties en detenties veelvuldig gepaard gaan met foltering:

"Human Rights Watch and other organizations have long documented widespread torture of individuals in custody, particularly of ethnic Tamils detained under the PTA for suspected involvement with the LTTE. Ben Emmerson, then the UN special rapporteur on the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms while countering terrorism, said after his July 2017 visit to the country: 'The use of torture has been, and remains today, endemic and routine, for those arrested and detained on national security grounds.' He noted that the PTA was used 'disproportionately against members of the Tamil community', and that the community 'has borne the brunt of the state's well-oiled torture apparatus'.¹⁴ (eigen vetjes)

Dat de Counter Terrorism Act verre van een verbetering te noemen is. Integendeel.

Dat de brede definitie van terrorisme verontrustend wordt bevonden. In de CTA wordt 'terrorisme' omschreven als volgt:

"Threatening, attacking, changing or adversely affecting the unity, territorial integrity, security or sovereignty of Sri Lanka, or that of any other sovereign nation.

Illegally or unlawfully compelling the Government of Sri Lanka or the government of any other sovereign nation, to reverse, vary or change a policy decision or to do or abstain from doing any act relating to the defence, national security, territorial integrity, sovereignty of Sri Lanka or any other sovereign nation.

Illegally causing a change of the Government of Sri Lanka or any other sovereign nation.

Committing any act of violent extremism towards achieving ideological domination."¹⁵

Dat uit een vergelijkende studie van beide anti-terrorismewetten, verricht door Centre for Policy Alternatives, blijkt dat het aantal activiteiten onder de PTA, die geacht werden terroristisch van aard te zijn, beperkt was.¹⁶ Dit is niet langer het geval in de CTA. Dat op deze manier terrorisme onder de CTA veel minder en vager wordt geformuleerd dan het geval was onder de PTA. Zo ruim, dat ook normale politieke activiteiten onder dit begrip vallen, en bijgevolg onderdrukt kunnen worden. Dat in tegenstelling

tot de PTA, de CTA bovendien geen specifieke strafmaat - anders dan levenslange opsluiting - bevat wanneer een individu schuldig wordt bevonden aan terrorisme. Dat dit eveneens zeer problematisch wordt gevonden.¹⁷

Dat het onder deze anti-terrorismewet toegestaan wordt aan leger en kustwacht - deze laatste was onder de PTA niet bevoegd - om individuen zonder aanhoudingsbevel van hun vrijheid te beroven. De CTA geeft hen 24 uur vooraleer zij de arrestanten naar het dichtstbijzijnde politiekantoor moeten brengen. Gedurende 24 uur, is er geen enige vorm van controle of toezicht. Dit is verontrustend om tal van redenen. Niet het minst omdat afwezigheid van controle aanleiding geeft tot misbruik.

Dat arrestanten voorts gedurende 6 maanden in detentie gehouden mogen worden. Gedurende de eerste 14 dagen is er geen sprake van rechterlijk toezicht. Verder kan geen enkele magistraat deze detentie beëindigen, tenzij met de expliciete toestemming of op vraag van de zogenaamde officer-in-charge. Voorts is het recht op bijstand van een advocaat beperkt - de officer-in-charge dient hiervoor zijn expliciete toestemming te geven. Niet alleen zijn zulke bepalingen manifest in strijd met het recht op vrijheid en het recht op een eerlijk proces, eerder onderzoek door Human Rights Watch en andere internationale mensenrechtenorganisaties heeft aangetoond dat gedetineerden in Sri Lanka reeds onder de Prevention against Terrorism Act veelvuldig aan folterpraktijken werden onderworpen wanneer zij zich in detentie bevonden.¹⁸ In dit kader overwoog Human Rights Watch:

"Suspects who are not brought promptly before a judge and given access to family members and legal counsel, as is common under the PTA, are at greater risk of torture and other abuse"¹⁹

Dat hechtenis uiteindelijk tot één jaar lang kan duren zonder dat er sprake moet zijn van een veroordeling.

Dat de bezorgdheid omtrent de inwerkingtreding van de Counter Terrorism Act weerklinkt in verscheidene rapporten van tal van internationale mensenrechtenorganisaties. Dat Amnesty International in haar rapport 'Sri Lanka: Countering terrorism at the expense of human rights' over CTA het volgende stelt:

"there are many provisions in the current Bill which give cause for alarm. In sum, the commentary highlights among others, the following issues contained in the Bill:

- Ambiguity on critical definitions of what constitutes an offence of terrorism
- Detention without charge for up to one year
- Detention for up to 14 days without access to a court of law
- Interrogation of suspects without access to legal representation
- Prosecutorial and judicial discretion to impose sanctions prior to a full and fair trial, flouting the suspect's presumption of innocence
- The lack of a time-bound requirement to convey critical information of the suspect's presumption of innocence
- The lack of a time-bound requirement to convey critical information to the suspect at the time of arrest or soon after
- The ability for officers or members of the armed forces or a coast guard officer to be able to make arrests without warrant
- Excessively long periods for arresting officers to transport suspects to the nearest Police station
- Makes no presumption in favour of bail when a person is detained
- Allows for bulk interception and decryption of electronic communication
- Permits senior police officers to place arbitrary restrictions on movement and prohibitions on the public when an overly vague offence under the Bill is likely to be committed
- Paves the way for the Président to be able to make arbitrary curfew orders"²⁰

Dat ook Centre for Policy Alternatives wijst op verscheidene problematische bepalingen van de anti-terrorismewet. Meer bepaald uit CPA haar bezorgdheid omtrent de volgende punten:

"Offences

- The number of offences in the Act is vast in number is worded very broadly, which can give rise to many human rights concerns.

Arrest and detention powers of the military and coastguard officers

- The CTA allows the military and the coast guard to make arrests without a warrant (cl 17). When the arrest is made by a military officer or a coast guard, they are afforded a period of 24 hours - a worryingly long period - to present a suspect before the nearest police station (cl 18).
- There is no judicial oversight during the first two weeks of the Detention Order (cl 27(2)).

- Once the maximum period of detention is over, cl 39(4) provides that the Magistrate is to place the suspect in remand custody. However, it does not explicitly empower the Magistrate to release or grant bail to such suspect.
- The Board of Review established to grant administrative relief from Detention Orders under cl 41 is composed of a majority of Ministry representatives, who are part of the executive. Therefore, concerns arise about whether they are independent and impartial, and are further able to or exercise judicial power.

Access to counsel and fair trial rights

- While cl 44 provides for the Attorney-at-Law to have right of access to the suspect this right is limited by cl 48(1) stipulating that the Attorney-at-Law can access the suspect only after prior permission is obtained from the officer in charge of the place of detention."²¹ (onderstropping toegevoegd)

Dat verder Human Rights Watch reeds lang haar bezorgdheid heeft geuit over de CTA "[which] still allows prolonged arbitrary detention, enabling rights abuses such as torture."²² Dat vooral de 'detention powers' worden in deze zin problematisch bevonden, aangezien onderzoek, verricht door onder andere Human Rights Watch en de Verenigde Naties, heeft uitgewezen dat er vooral tijdens detentie veelvuldig gebruik gemaakt wordt van foltering.²³

Dat tenslotte ook de VN Mensenrechtenraad Sri Lanka erop heeft gewezen dat de definitie van terrorisme in de CTA 'overdreven breed' is.²⁴

Dat bovendien gevreesd wordt dat de CTA vooral gebruikt zal worden om minderheidsgroepen - zoals bijvoorbeeld Tamils - te viseren, zo stelt Sri Lankaans mensenrechtenactivist, Ruki Fernando. Dat ook hij de aandacht vestigt op de zeer brede en vage formulering van terrorisme zoals gedefinieerd in de CTA: "even organizing a demonstration could be defined as terrorism by a repressive government under the CTA"²⁵

Dat uit bovenstaande uiteenzetting eens te meer duidelijk wordt dat blijkt dat verzoeker een reële kans heeft om onderworpen te worden aan onmenselijke of ontorende behandelingen indien hij terugkeert naar Sri Lanka. Dat verwerende partij dienaangaande het materiële luik van artikel 3 EVRM schendt.

b) Onvoldoende onderzoek

Daar verwerende partij het volstrekt nalaat ook maar enige melding van deze gewijzigde feitelijke situatie op te nemen in de bestreden beslissing, komt verzoeker dan ook tot het besluit dat hieromtrent uberhaupt geen onderzoek heeft plaatsgevonden, laat staan een deugdelijk en rigoreus. Dat verwerende partij hierdoor het procedurele luik van artikel 3 EVRM schendt.

9.2.3 Systematische praktijk van mishandeling ten aanzien van afgewezen aanvragers van internationale bescherming in Sri Lanka

a) Risico op foltering - begin van bewijs voldoende naar recht aangetoond

In laatste instantie blijkt niet uit de bestreden beslissing dat verwerende partij enige aandacht heeft besteed aan de systematische praktijk in Sri Lanka die erin bestaat afgewezen aanvragers van internationale bescherming, bij terugkeer te onderwerpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

Nochtans blijkt dit veelvuldig uit recente rapporten van onafhankelijke mensenrechtenorganisaties :

1. "Arrestations et torture de requérant-e-s d'asile débouté-e-s à leur retour. Dans un article du Guardian du 8 juin 2015, les deux activistes des droits humains et représentants de l'église catholique Rayappu Joseph, évêque de Mannar, et Veerasan Yogeswaran, prêtre et avocat de Trincomalee, évoquent au 'il est encore trop tôt pour renvoyer des requérant-e-s d'asile vers le Sri Lanka.

Human Rights Watch exprimait le 29 janvier 2015 son inquiétude face aux retours forcés de requérant-e-s d'asile vers le Sri Lanka. Human Rights Watch et d'autres acteurs auraient ainsi documenté les pratiques de torture perpétrées contre des personnes soupçonnées d'entretenir des liens avec les LTTE. Ceci comprendrait aussi des cas de requérants d'asile déboutés renvoyés de Grande-Bretagne ou d'autres pays. Diverses sources relevaient également, en août et octobre 2014, que plusieurs requérants d'asile sri-lankais déboutés auraient été arrêtés ces dernières années suite à leur retour depuis différents pays. Le rapport de Yasmin Sooka et al. de mars 2014 mentionne l'existence de cas documentés de personnes dont la demande d'asile à l'étranger a été rejetée et qui ont ensuite été

enlevées par les forces de sécurité après leur retour. En détention, elles auraient subi des tortures et des violences sexuelles à plusieurs reprises, jusqu'à ce qu'elles soient, dans certains cas, libérées moyennant corruption et puissent à nouveau fuir et quitter le pays. 168 Il s'agit aussi de relever l'existence de deux cas dûment documentés de personnes dont la demande d'asile en Suisse avait été rejetée et qui ont été arrêtées à leur retour au Sri Lanka en automne 2013. Certains indices laissent présumer que ces deux personnes auraient été soumises à des mauvais traitements en détention. Enfin, il a été rapporté par diverses sources qu'une partie des requérant-e-s d'asile débouté-e-s renvoyé-e-s au Sri Lanka avaient été arrêté-e-s et accusé-e-s d'avoir quitté illégalement le pays. Comme cela a déjà été mentionné plus haut, les personnes touchées semblent la plupart du temps être condamnées à payer une amende lors de telles infractions, souvent à la suite de longues procédures judiciaires, (nous soulignons).²⁶

2. "According to the Australian DFAT Country Report, under Sections 34 and 45(1) (b) of the Immigrants and Emigrants Act of 1949 "it is an offence to depart other than via an approved port of departure, such as a seaport or airport. Penalties for leaving Sri Lanka illegally can include imprisonment of up to five years and a fine of up to 200,000 Sri Lankan rupees [C\$1,631]" (Australia 24 Jan. 2017, 33). The Immigrants and Emigrants Act of 1949, amended in 2006, is attached to this response.

A country information report by the Swiss Refugee Council, a politically nonpartisan independent umbrella organization of recognised refugee relief organisations (Swiss Refugee Council n.d.), based on information from local contacts in Sri Lanka indicates that [translation] "any person returning with a temporary travel document [4] will always be detained, interrogated and thoroughly checked by Sri Lankan authorities"(Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15). The report explains that, according to representatives from a diplomatic mission and from an unnamed international organisation in Sri Lanka, a temporary document suggests to authorities that the subject departed from the country illegally (Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15).

The UK Home Office Fact Finding Mission Report, states that according to a peacebuilding and human rights organization, "anyone returning from abroad after failing to obtain asylum would be questioned harshly,"²⁷

3. "Tamils returning from abroad, particularly those returning from working in the Middle East and deported from other places, continue to be questioned and sometimes detained on arrival. (...)

The DFAT Report on Sri Lanka, dated 24 January 2017, observed: 'Most Sri Lankan returnees, including those from Australia, are questioned (usually at the airport) upon return and, where an illegal departure from Sri Lanka is suspected, they can be charged under the I&E [Immigrants and Emigrants Act 1949] Act. DFAT understands that in most cases, these individuals have been arrested by the police at Colombo 's Bandaranaike International Airport. (...)'

A Written statement submitted by the Society for Threatened Peoples, a nongovernmental organization in special consultative status to the UN Human rights council, dated 4 September 2015, stated that: 'Returning Tamils from abroad continue being arrested at the airport. The surveillance of the civil society in the North and East is remaining high.'

(...) 'A security force insider testified since the presidential election in 2015 that military intelligence officials from Joseph Camp were actively looking for any Tamils returning home from abroad in order to interrogate them. The witness stated that the intention was to abduct, detain and torture them.' (...)

In an August 2015 study of 148 Sri Lankan torture cases perpetrated since the end of the Sri Lankan civil war in May 2009, Freedom from Torture recorded that 55 of the 148 cases (37%) reviewed in the study were reportedly detained and tortured after returning from the UK between 2009 and 2013. The report noted: 'Most had been in the UK as students but three had claimed asylum and were forcibly removed after their asylum claims were rejected. All but seven of these people were detained within weeks of their arrival in Sri Lanka and the majority were specifically interrogated about their reasons for being in the UK, their activities and/or their contacts in the UK. Twenty-one people were accused of attending particular protests and demonstrations in the UK and eleven were shown photographs taken at these events.'²⁸

Uit deze illustratieve uittreksels van verscheidene rapporten van vooraanstaande internationale organisaties blijkt ontegensprekelijk dat afgewezen aanvragers van internationale bescherming systematisch worden gearresteerd en gemarteld bij hun terugkeer naar Sri Lanka. Dat dit een extra en verhoogd risico inhoudt voor verzoeker in het geval van terugkeer.

Dat deze praktijk alleen nog meer bijdraagt aan het bijzonder kwetsbare profiel van verzoeker. Naast zijn Tamil-oorsprong en zijn christelijke geloofsovertuiging, blijkt immers dat ook zijn status als mislukte verzoeker om internationale bescherming hem extra kwetsbaar maakt.

Dat uit deze uiteenzetting blijkt dat verzoeker wel degelijk een reële kans heeft om onderworpen te worden aan onmenselijke of ontorende behandelingen indien hij terugkeert naar Sri Lanka. Dat verwerende partij dienaangaande het materiële luik van artikel 3 EVRM schendt.

b) Onvoldoende onderzoek

Dat verwerende partij op in de bestreden beslissing geen blijk geeft dat zij de hierboven uiteengezette praktijk in Sri Lanka daadwerkelijk aan een deugdelijk en rigoreus onderzoek heeft onderworpen in het licht van de gevolgen van een terugkeer naar Sri Lanka door verzoeker. Dat zij daarmee het procedurele luik van artikel 3 EVRM op flagrante wijze heeft geschonden.

Conclusie

Uit deze uiteenzetting blijkt dat verwerende partij manifest nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker voldoende diepgaand en rigoreus te onderzoeken.

Dat verwerende partij pertinent elementen, namelijk de relatie van verzoeker met een meisje van een andere kaste en de praktijk van 'honour killings', de gewijzigde situatie na de Paasaanslagen, en de systematische praktijk die terugkerende aanvragers van internationale bescherming te beurt valt, niet (afdoende) heeft onderzocht. Dat indien verwerende partij hierin de noodzaak zag, zij proprio motu onderzoek moeten voeren naar de hierboven uiteengezette elementen.

Verwerende partij voerde derhalve onvoldoende onderzoek uit, ondanks het gegeven dat dit vereist is onder de procedurele tak van het artikel 3 EVRM.

Dat verzoekende partij voldoende informatie aan het administratieve dossier heeft gevoegd, waaruit kan blijken dat een terugkeer naar Sri Lanka voor hem een reëel risico inhoudt om onderworpen te worden aan een systematische praktijk van foltering en onmenselijke behandeling en hij derhalve om deze redenen internationale bescherming dient te verkrijgen.

Volledigheidshalve dient vastgesteld te worden dat het CGVS met de bestreden beslissing tevens het materiële luik van het artikel 3 EVRM schendt. Verzoeker heeft immers wel degelijk een reële kans op vervolging. De rapporten in het administratieve dossier van verzoeker spreken boekdelen en stellen stuk voor stuk het reële risico op een schending van artikel 3 EVRM.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM.

Verzoeker vraagt Uw Raad dan ook dit dossier aan een grondige controle te willen onderwerpen, dan wel het dossier terug te sturen naar het CGVS teneinde de nodige onderzoeken uit te voeren.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, verzoekt T. S. (...) dat, indien Uw Raad niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksdaeden te stellen naar de vervolging van verzoeker door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van de gewijzigde feitelijke situatie ter plaatse, de praktijk ten aanzien van terugkeerders na het aanvragen van internationale bescherming, thans het bestaan van een reëel risico op ernstige schade naar aanleiding van zijn relatie met een meisje van een andere kaste.

Andermaal wenst verzoeker uw Raad te wijzen op het arrest J.K. t. Zweden, waarin het EHRM vaststelt dat de nationale autoriteiten beter geplaatst zijn om zulke onderzoeken naar systematische praktijken te verrichten. Dat verzoeker Uw Raad wenst uit te nodigen het dossier terug te sturen naar het CGVS, teneinde uitsluitel te verkrijgen omtrent het risico op vervolging, thans het risico op reële schade in verzoekers' land van herkomst.

Om de bescherming van een schending van artikel 3 van het EVRM te waarborgen, is het aan de verdragsluitende partij en om een individueel en nauwkeurig onderzoek te verrichten naar de achtergrond en het profiel van verzoeker, de door verzoeker gestelde klachten en de beschikbare

landeninformatie. Dit conform artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn; artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

Uit het artikel 3 van het EVRM en uit de door het Hof in haar rechtspraak vastgelegde beginselen volgt dus dat de nationale autoriteiten zo rigoureus mogelijk moeten zijn om de klachten in het kader van artikel 3 van het verdrag te controleren, dit teneinde de effectiviteit van de asielprocedure te kunnen waarborgen. Dat nergens uit blijkt dat dit in voorliggend dossier daadwerkelijk gebeurde.

Verwerende partij liet derhalve na een deugdelijk en rigoureus onderzoek te voeren naar de grieven van verzoeker. Hiermee schendt zij de rechten van verzoeker zoals vervat in het artikel 3 EVRM en artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10 van de Procedurerichtlijn."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de

hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.3.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3.2. Aangaande verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 12 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.3.3. Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van verzoekers om internationale bescherming

(hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 2548/001). De schending van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.3.3.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaarde dat hij een relatie had met een jonger meisje en dat de broer van dit meisje, die lid was van de "AVA"-groep, tegen deze relatie gekant was. Hij zou zijn geslagen door de vader en de broer van het meisje, die zouden geëist hebben dat hij de relatie beëindigde. Desalniettemin zou hij het meisje in het geniep zijn blijven ontmoeten. Op 9 januari 2019 zou verzoeker door de broer van zijn vriendin en diens kompanen, die gewapend waren met kapmessen, achtervolgd zijn geweest. Verzoeker zou zijn kunnen ontkomen en zijn ondergedoken bij een tante. Hij zou samen met zijn moeder naar de politie zijn gegaan en klacht hebben ingediend. Dezelfde dag zou hij zijn vertrokken naar Colombo, vanwaar hij zijn land zou zijn ontvlucht.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde elementen eerder van interpersoonlijke aard zijn en niet ressorteren onder het Verdrag van Genève, omdat (ii) er een aantal ongeloofwaardige elementen in zijn relaas worden opgemerkt, met name dat de familieleden van zijn vriendin haar in het bezit lieten van haar telefoon zodat zij opnieuw met hem kon afspreken en dat zijn vriendin vrij zonder begeleiding naar school kon gaan en lessen kon overslaan om met hem af te spreken, omdat (iii) hij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen beroep kon doen op de Sri Lankaanse autoriteiten om een redelijke bescherming te verkrijgen, omdat (iv) de door hem aangehaalde problemen louter van lokale aard zijn en er geen enkele reden is waarom hij zich niet elders in Sri Lanka kan vestigen, en omdat (v) het louter hebben van het profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en genoegzaam en duidelijk gemotiveerd heeft waarom hij zijn beslissing heeft genomen. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft daartoe echter in gebreke. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker de motieven onder de punten (i) en (ii) volledig ongemoeid laat. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Bijgevolg wordt aan het door verzoeker voorgehouden vluchtrelaas geen geloof gehecht. Door louter te wijzen op – en te citeren uit – algemene informatie over de praktijk van "*honour killings*" – informatie die *nota bene* geen betrekking heeft op verzoekers land van herkomst, met name Sri Lanka, doch wel op (onder meer) India, Canada, de Verenigde Staten en Afghanistan –, slaagt verzoeker er niet in om de Raad te overtuigen tot een andere beoordeling. Verzoeker toont hiermee niet aan dat hij in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, in gebreke. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt voor te houden, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing niet dat aan verzoekers relaas geen geloof wordt gehecht omdat de relatie met zijn vriendin een niet-seksuele relatie zou zijn. Zijn betoog dat het niet ter zake doet of de relatie al dan niet van seksuele aard zou zijn en dat een louter platonische omgang voldoende zou zijn, is dan ook niet gericht tegen de motieven van de bestreden beslissing. Hiermee toont verzoeker niet aan dat hij vervolgd zou zijn geweest of vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient te vrezen door de familie van het meisje met wie hij een relatie zou hebben gehad.

Zelfs zo al zou worden aangenomen dat er toch enig geloof dient te worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, *quod non*, dan nog heeft verzoeker *in casu* onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij geen beroep kon doen op de Sri Lankaanse autoriteiten om een redelijke bescherming te krijgen. Dit blijkt uit de volgende motieven van de bestreden beslissing:

"De eerste keer dat u met de dood werd bedreigd bent u zelfs niet naar de politie geweest. De verklaring die u daarvoor gaf, namelijk dat u van haar hield en met haar optrok en dat u in de problemen zou komen omdat ze minderjarig is, kan niet overtuigen. Gezien jullie geen seksuele relatie hadden is het moeilijk te geloven dat de Sri Lankaanse autoriteiten u in de problemen zouden brengen. Er kan immers worden aangenomen dat doodsb bedreigingen wel ernstiger wegen dan een louter platonische omgang met een minderjarige (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Wat betreft het tweede voorval moet worden vastgesteld dat u wel naar de politie bent gestapt en daar wel heeft verteld dat u van een meisje hield en dat u daarom door haar broer met de dood werd bedreigd. Tevens nam de politie nota van uw klacht en leverde een proces-verbaal af en beloofde u te contacteren. Dit wijst er geenszins op dat de politie onwillig zou zijn om u een redelijke bescherming te bieden. Uw bewering dat de politie geen verdere acties onderneemt omdat de vader van uw vriendin belangrijke connecties heeft berust op een louter vermoeden. Bovendien klemmt deze verklaring met wat u verder in het persoonlijk onderhoud beweerde, namelijk dat er rechtszaken tegen haar broer lopen en dat hij zelf in de gevangenis heeft gezeten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bovendien is het niet te verwonderen dat de politie weinig kon doen, na het overlopen van het proces-verbaal blijkt immers dat u, wat het meisje betreft enkel de naam R. (...) opgeeft terwijl haar volledige naam M. R. (...) is. Wat betreft haar broer vermeldt u enkel A. (...) en ook niet zijn volledige naam. Verder staat er in het proces verbaal ook nergens het adres vermeld waar uw belager woonde. Dat de politie op basis van dergelijke karige gegevens weinig kan doen is dan ook niet te verwonderen. Hoe dan ook, indien u van oordeel was dat de lokale politie onvoldoende acties tegen uw belagers zou ondernemen heeft u alvorens het land te verlaten, nagelaten om een advocaat te raadplegen en zich eventueel te wenden tot hogere juridische autoriteiten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7)."

Door er op te wijzen dat de broer van het meisje waarmee hij een relatie had lid is van de Ava groep, een motorbende die de nieuwe "LTTE" genoemd wordt, en dat het algemeen bekend is dat deze groep goede banden heeft met en zelfs steun krijgt van de Sri Lankaanse politie, zodat zijn verklaringen dat de politie geen verdere acties ondernam omdat de vader van het meisje belangrijke connecties heeft met de politie, slaagt verzoeker er niet in om de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Vooreerst gaf verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) zelf aan dat hij slechts veronderstelde dat de vader van het meisje connecties heeft met de politie, zodat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd dat dit op een louter vermoeden berust. Hij maakte hierbij overigens geen gewag van de hoedanigheid van de broer van zijn vriendin als lid van de Ava groep, doch duidde dat de vader van een rijke familie is (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Voorts betwist verzoeker niet dat hij vervolgens verklaarde dat er rechtszaken liepen tegen de broer van zijn vriendin en dat deze ook al in de gevangenis had gezeten, wat klemmt met de suggestie in het verzoekschrift dat deze broer goede banden zou hebben met en zelfs steun zou krijgen van de politie.

Daarnaast kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar hij opmerkt dat de door verzoeker aangehaalde problemen louter van lokale aard zijn en dat er in hoofde van verzoeker geen reden is waarom hij zich niet elders in Sri Lanka zou kunnen vestigen. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

"Uw verklaringen dat de leden van de AVA groep u overal zouden zoeken en weten te vinden kan ook weer niet overtuigen. U verbleef alvorens het land te verlaten nog een tweetal weken in Colombo zonder daar problemen te ondervinden. Er is ook geen enkele reden dat u ook niet in andere steden zoals Galle en Kandy zou kunnen verblijven. Dat gangsters van de "AVA" groep u trouwens over heel Sri Lanka zouden zoeken omdat u af en toe afsprak met de zus van één van hun leden met wie u zelfs geen seksuele betrekkingen had is niet geloofwaardig. Verder beweerde u dat u moeilijk elders in Sri Lanka kunt verblijven omdat u daar geen verwanten heeft. Hierbij moet worden opgemerkt dat u een gezonde jongeman bent die hogere studies heeft aangevat. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat u elders in Sri Lanka wel zelfstandig een bestaan zou kunnen uitbouwen."

Door louter zeer algemeen te stellen dat "individuele personen die belaagd worden in het kader van een honour killing, niet altijd de mogelijkheid hebben om hieraan te ontsnappen, louter door te verhuizen naar een andere regio", slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motivering te weerleggen of te ontkrachten. De

zaak van het Amerikaanse Seventh Court waarnaar hij verwijst, heeft bovendien geen betrekking op de situatie in Sri Lanka.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 7, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"Wat betreft de kopie van het paspoort en geboorteakte dat u voorlegt moet worden opgemerkt dat die documenten betrekking hebben op uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. De schooldocumenten tonen aan dat u naar school ging maar voegen voor het overige niets toe. De foto van u en uw vriendin toont aan dat u een meisje kende maar bewijst niet dat u omwille haar problemen heeft gekend. Wat betreft het proces verbaal moet worden opgemerkt dat dit reeds hierboven werd besproken. De foto's van de vernielde inboedel van het huis tonen niet noodzakelijk aan dat er een verband is met de door u aangehaalde problemen."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoeker in het verzoekschrift argumenteert dat de Prevention of Terrorism Act (PTA) reeds sinds zijn inwerkingtreding in 1979 wordt gebruikt om Tamils die vermoed worden banden te hebben met de LTTE te arresteren en te detineren en dat zulke arrestaties en detenties veelvuldig gepaard gaan met foltering, en hij om deze reden een schending van artikel 3 van het EVRM in zijn hoofde aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, heeft verzoeker immers op geen enkel moment gewag gemaakt van al dan niet (on)rechtstreekse banden met de LTTE, laat staan dat hij of zijn familie ooit in de negatieve aandacht zou hebben gestaan van de Sri Lankaanse overheden. De Raad wijst er in dit verband op dat verzoeker een paspoort heeft verkregen van zijn overheden en dat hij ook legaal, met zijn eigen paspoort, het land heeft verlaten. De uitgebreide argumentatie in het verzoekschrift waar wordt uiteengezet dat de huidige PTA zal worden vervangen door de controversiële Counter Terrorism Act (CTA), die het voorwerp uitmaakt van felle internationale kritiek en bezorgdheid, kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker actueel nood zou hebben aan internationale bescherming.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 8, map met 'landeninformatie', COI Focus "Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils" van 22 mei 2019) alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Dat afgewezen asielzoekers systematisch worden gearresteerd en gemarteld bij hun terugkeer naar Sri Lanka kan geenszins blijken uit de in het verzoekschrift geciteerde informatie, zoals verzoeker beweert, noch uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, waarin de Raad op blz. 27 het volgende leest:

“Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat een terugkeer uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie en foltering van terugkeerders blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Volgens IOM geldt de toepassing van de strafprocedures voor inbreuken tegen de migratiewetgeving evengoed voor Tamils als voor personen van andere etnieën.”

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre verzoeker zich om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN